

1,850 Centner og i Nær ventet at kunne bearbejde 2,000 Centner.

4. Endelig medgaar der til forskjellige mindre Udgifter 16 à 25 Dre pr. Centner.

Den samlede Udgift antages altsaa, naar Driften bliver normal, at kunne nedbringes til 162 à 171 Dre pr. Centner.

Swad Indtægten angaar, da beror denne paa:

1. Sukkermængden. I det første Nær begyndte Campagnen saa sent, at dette maa holdes udenfor Beregningerne, idet Roerne tabe i Sukkerholdigheden, jo længere hen paa Næret man kommer. I de 2 følgende Nær har Sukkerholdigheden paa Lolland — og saavidt det kan ses, har den været ligesaa stor i Fyen — i Gjennemsnit været $7\frac{3}{4}$ Pd. gult Sukker pr. Centner, og det antages, at man ved en bedre Dyrkning af Roerne og, navnlig ogsaa ved en større Dvelse i Bearbejdningen, kan udbringe 8 pCt. I Lydfkland har Sukkerholdigheden været $8\frac{1}{2}$ à 9 pCt.; men denne høiere Sukkerholdighed maa tilbørlig antages begrundet i Befatningsmaaden, idet man der har Materialbefatning, og der har altsaa været særlig Grund til der at lægge Vægt paa Dyrkningen af de mest sukkerholdige Roer, der i andre Henseender paa Grund af deres ringere Størrelse ikke ere saa fordelagtige for Landmanden.

Gjennemsnitsprisen paa usfortødet Sukker i de forløbne Nær, da Sukkerpriserne have været usædvanlig lave, kan ansettes til $23\frac{1}{2}$ Dre pr. Pd., altsaa 188 Dre pr. Centner Roer.

2. Endvidere har man udbragt pr. Centner Roer for Malasse 9 Dre og for Kompostgødning 4 Dre.
3. For Affaldet af hvert bearbejdet Centner Roer har man faaet 16 Dre, og Efterspørgslen efter det er, forsaavidt det ikke til den anførte Pris tilbageleveres til Roeløverandøren, hvilket er det almindelige, stærkt stigende.

Dette vilde i Alt blive en Indtægt af 2 Kr. 17 Dre pr. Centner eller et Overskud af ca. 50 Dre pr. Centner, og da Fabrikkerne have bearbejdet hver ca. 150,000 Centner Roer aarlig, vilde det blive et Overskud af 75,000 Kr. til Renter og Amortisation af Anlægs- og Driftskapitalen, som kan anslaaes til ca. 1,100,000 Kr. Det er klart, at, naar Fabrikkerne først ere komne i normal Drift, vil Overskudet væsentligt forøges, naar Røeproduktionen tiltager, idet Fabrikkerne kunne bearbejde omtrent det dobbelte Kvantum Roer. Det synes herefter at maatte antages, at Sukkerfabriker, naar ellers deres Pengefor-

hold ere gunstige og de ere vel bestyrede, maa kunne betale sig hertilands, skjønt Overskudet ikke kan blive saa stort, som det efter Angivende undertiden er i Lydfkland, hvor det imidlertid er muligt, at en Del af Overskudet skylbes den Omstændighed, at man ved Befatningen er gaaet ud fra, at Roerne kun havde en Sukkerholdighed af 7 pCt., saa at det Sukker, der udvindes udover 7 pCt., ikke bestattes.

Det Lab, som Fabrikkerne i de forløbne 3 Nær have lidt paa Grund af de fremhævede forbigaaende Forhold kan efter de Udvalgte meddelte Oplysninger mindst sættes lig med $1\frac{1}{2}$ Nær Sukkerafgift, og disse Vanstieligheder ere jo endnu ingenlunde overvundne. Hvis man antog, at andre nye Sukkerøefabriker vilde have et lignende Lab, og hvis man i Almindelighed vilde hjælpe disse Fabriker til at overvinde dette Lab, maatte dette vel nærmest ske ved en Bestemmelse om, at en ny Fabrik i de første 5 Nær skulde have en Moderation i Afgiften, f. Ex. i det 1ste Nær af 50 pCt., i det 2det 40 pCt., i det 3die 30 pCt., i det 4de 20 pCt. og i det 5te 10 pCt., i Alt 150 pCt.

Naar Spørgsmaalet da er, om der skal gives en saadan eller en anden almindelig Moderation, vil dets Besvarelse navnlig komme til at afhænge af, om man tillægger Sukkerindustriens Indførelse nogen særlig Betydning for Arbejderbefolkningen og for Landets Agerbrug ved at bidrage til Udviilingen af Røekulturen.

I saa Henseende ere vi ikke enige i de af Flertallet udtalte Ansuelser. Vi tro, at Jorderens Dyrkning, som ogsaa vi tillægge en meget stor Betydning, ikke saa hurtigt vil udbrede sig, naar der ikke kommer en ydre Impuls til, og vi tro, at Indførelsen af Sukkerroedyrkingen ved Exemplets Magt vil bidrage til at fremme ogsaa den øvrige Røedyrkning. Vi tro desuden, at selv om dette ikke skulde ske, vil Sukkerroedyrkingen i og for sig ved at fremkalde et intensivere Agerbrug og bidrage til en Benyttelse af Bratmarken kunne blive af stor økonomisk Betydning for Landet. Naar det er blevet fremhævet, at der ikke haves Sikkerhed for, at de Røedykere, der arbejde for Sukkerfabrikkerne, vilde sørge tilbørligt for igjennem et tilstrækkeligt Krævehold at giengive Jorden, hvad de have frataget den, da gælder dette i endnu høiere Grad om dem, der dyrke Korn, uden at man dog hidtil har tænkt paa at frataade Dyrkning af Korn, og naar man har sagt, at det var kun en forholdsvis liden Del af Landets Jorder, paa hvilken Røekulturen kunde ventes fremstyndet ved en Opflkning af Sukkerindustrien (c. 100,000 Tdr.), da svares hertil, at det synes os at være et fortrinligt Resultat, hvis man paa et saa lille Areal, hvoraf endda de $\frac{1}{5}$ aarlig skulde anvendes til